

ת"פ 4141/07/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד אברהם גרניצקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 4141-07-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ'
גרניצקי

לפני כבוד הנשיא אביחי דורון
בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

אברהם גרניצקי

הנאשמים

גזר דין

הנאשם שלפני הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בהעסקת תושב זר שלא כדיון, לפי סעיף 12ב2 (א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 וכן בעבירה של זיוף לפי סעיף 418 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244, הכל לפי אותו חוק.

מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם, קבלן שיפוצים במקצועו, העסיק שלושה פועלים אשר שהו בישראל ללא אישור שהייה כחוק. לאחר שנודע לו על המעצר, יצר הנאשם מסמך מזויף הנחזה להיות ככזה שנוצר טרם המעצר, וממנו עולה כי אדם אחר, הוא האחראי להעסקת פועלים עם אישורי שהייה בדירה.

על מנת להוציא את תכניתו אל הפועל חתם הנאשם חוזה, עם אדם אחר, בנוכחות עורך דין לפיו הבאת הפועלים בעלי אישורים הינה באחריותו של קבלן המשנה, הוא האדם האחר. בחוזה החתום צוין תאריך שונה מתאריך החתימה בפועל.

בהמשך, הציג הנאשם את החוזה במשטרה על מנת להציג מצג שווא לפיו קבלן המשנה הוא האחראי על הפועלים.

במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים נרשמה הסכמה לעניין העונש לפיה יטענו לטווח שבין שניים עד שישה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות, במידה ויימצא הנאשם מתאים לכך.

בחוות דעת מטעם הממונה נקבע כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

המחלוקת שבין הצדדים עומדת על מספר חודשי עבודות השירות שיש להטיל על הנאשם במסגרת הטווח

עמוד 1

טיעוני הצדדים

בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי חומרתן של העבירות עולה מכתב האישום בו הורשע הנאשם וכי ממעשיו של הנאשם עולה סיכון בטחון ושלום הציבור. לדבריה, מעשיו של הנאשם לאחר שנתפס בעבירה של העסקת עובדים זרים ללא אישור, היה בה כדי להחמיר את מצבו משום שפעל על מת לסכל את עבודתה של המשטרה לחקר האמת.

בהתייחס למדיניות הענישה תיארה כי בכל הנוגע לעבירות של העסקת שב"ח הרי שמדובר בטווח שבין הטלת מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לתקופה של שמונה חודשים, לעניין זיוף מסמך ושימוש בו טענה כי מדיניות הענישה נעה בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, ללא ציון מספרי של חודשים.

ב"כ המאשימה מסרה לעיון בית המשפט מספר גזרי דין, שם הוטלו על הנאשמים עונשים של מאסרים בפועל אשר חלקם בוצעו בדרך של עבודות שירות.

בהתייחסה לנאשם שלפנינו הודתה ב"כ המאשימה כי אין לו עבר פלילי, ולא נפתחו לחובתו תיקים נוספים ממועד ביצוע העבירה, הנאשם לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

לדבריה, לאור הסדר טיעון שנרקם בין הצדדים הסכימה המדינה להגביל את עצמה בטיעוניה לששה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות שכן לדבריה, בסיטואציה אחרת הייתה טוענת להטלתו של עונש חמור יותר.

לבסוף, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש בן ששה חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקשה בטיעוניה לעמוד על מיקומו של הנאשם בטווח העונש שסוכם בין הצדדים, לפיו על הנאשם יוטל עונש של בין חודשיים לששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ולטעמה יש למקמו במדרג הנמוך של הסדר הטיעון.

בעניין הסיכון הביטחוני לו טענה ב"כ המאשימה, הסבירה כי לטעמה מדובר בטענה מוחלשת שכן העובדים שנתפסו החזיקו בעברם היתרי עבודה ולמרות העובדה כי על הנאשם הייתה האחריות לבדוק את קיומם של האישורים הרי שאין מדובר בסיכון בטחוני.

עוד הוסיפה כי מדובר בנאשם אשר הודה, לקח אחריות על מעשיו, ובמי שמעוניין לנקות שולחן- ציינה כי הנאשם לא היה מעורב לפני או אחרי האירוע המתואר בכתב האישום בשום עניין/ חקירה פלילית.

בהתייחס לנסיבותיו האישיות סיפרה כי מדובר בנאשם בן 37, אב לחמישה ילדים, ממשפחה קשת יום. לדבריה, הטלה עמוד 2

של ששה חודשי עבודות שירות עלולה להיות נטל על המשפחה שכן צפויה פגיעה במקור פרנסתם העיקרי, עוד סיפרה כי מדובר כי הנאשם מתנדב שנים בקהילה ותורם מזמנו וממרצו, מתנדב באיחוד הצלה בעיר בית שמש.

לדבריה המעשים שבוצעו על ידו לאחר גילוי השב"חים בדירה היו מעשים ללא תכנון מוקדם/ מחשבה, אשר נבעו מתוך מחשבה מוטעית- ומכאן שהנאשם מתחרט על מעשיו ומתנצל עד מאוד.

לעניין הקנס טענה כי מדובר בנאשם שלו חובות לא מבוטלים, ומכאן ביקשה להימנע מהטלתו.

הנאשם ביקש להביע את חרטתו לפני בית המשפט וביקש את התחשבותו.

חוות דעת הממונה

הממונה על עבודות השירות, בחוות דעת מיום 17.10.17 קבע כי הנאשם מתאים לריצוי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות- המלצתו של הממונה הינה להציבו ב"בית ילדים- אחוזת שרה, בני ברק.

דין והכרעה

בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם על בית המשפט להתחשב בפרמטרים הבאים: הערך שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערך החברתי, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים הנפגעים בעבירות המתוארות בכתב האישום ברורים וידועים לכל, במעשים המתוארים יש פגיעה של ממש בריבונותה של המדינה ומניעה לבחון את אלו הנכנסים בשעריה תוך בדיקה של העוברים והשבים על מנת למנוע פגיעה בשלום הצבור ובביטחון.

בית המשפט העליון קבע כי מדיניות ענישה חמורה היא זו המתאימה למי שהורשעו בעבירות מסוג דן (רע"פ 5861/11 דניאל נ' מדינת ישראל):

"...העבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי יש בה חומרה מניה וביה, בראש וראשונה בהקשר בטחוני, ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השוהים הבלתי חוקיים - שחלקם באים לשם פרנסה, אך חלקם עוברים עבירות רכוש אם לא למעלה מזה (ראו דבריי ברע"פ 7544/05 שאולוב נ' מדינת [פורסם בנבו]; עוד ראו רע"פ 6589/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]). המעסיק, ולוא יהא זה אדם מן הישוב, נותן יד לחשיפה לסיכונים, ואף שכל מקרה צריך להידון לגופו..."

אכן, צודקת המאשימה כי מדיניות הענישה בעבירות של העסקת שוהה בלתי חוקי, נעה בין מאסר על תנאי לשמונה חודשי מאסר בפועל וכך גם בנוגע למדיניות העונש הנהוגה בעבירות הזיוף בהן הורשע הנאשם.

מלבד החומרה העולה מהעסקת שוהים בלתי חוקיים הוסיף הנאשם ופעל במודע על מנת להכשיל את רשויות החוק מלהגיע לחקר האמת ולהכשיל את החקירה, מעשיו של הנאשם היה בהם נסיון להתחמק ולנקות את עצמו מן המעשים הפליליים הקשורים בהעסקתם של העובדים החוקיים, ומלבד התחמקותו מאחריות למעשיו יתכן והיה בכך כדי להפיל אחריות על אדם שאינו מעורב בעניין.

בהסדר שבין הצדדים הוצע טווח ענישה התואם את מדיניות הענישה ואולם יש במקרה דנן לקחת בחשבון את מכלול השיקולים על מנת לקבוע את מיקום העבירות אותן ביצע הנאשם במסגרת הטווח שהוצע.

מחד גיסא, מבקשת המאשימה להשית על הנאשם את העונש המקסימלי שבטווח הענישה, קרי ששה חודשי עבודות שירות ואילו מאידך גיסא מבקשת ב"כ הנאשם להקל עמו וזאת בשל נסיבות הקשורות בטעמים להסדר הטיעון וכן בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הנאשם שלפני העסיק שוהים בלתי חוקיים, כאשר בשונה ממי שעבר עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל מדובר בעבירה שמטרתה רווח כלכלי גרידא, כמו כן עבירת זיוף המסמך והשימוש בו שמטרתם להטיל אחריות בדבר מעשיו על אדם אחר אשר לא ידע על כוונותיו של הנאשם ועל רצונו לשבש את מהלכה של החקירה בעניינו.

מדובר באדם בשנות הארבעים לחייו, שזוהי הרשעתו הראשונה- מן העבר האחד מעשיו של הנאשם לאחר תפיסת השוהים הבלתי חוקיים על ידי המשטרה מעידה על מי שחשב באופן מתוכנן כיצד להתחמק מעונש בעניינו ואילו מן העבר השני, יתכן וטענתה של בא כח הנאשם, לפיה מדובר במעשים שננקטו ברגע, ללא מחשבה מוקדמת ובקלות ראש, לאור העובדה שאינו מכיר את המטריה הקשורה בהסתבכות עם רשויות החוק יש בה כדי להעיד על כך שמדובר בשרשרת של אירועים שמקורה בבהלה מההבנה כי עלול להתפס בעשייתו של מעשה פלילי.

הנאשם, אב לחמישה ילדים המקיים אורח חיים נורמטיבי הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר מחד גיסא, מאידך גיסא מלבד העבירה של העסקת שוהים בתי חוקיים הוסיף חטא על פשע ופעל להתחמקות מעונש ומכאן עולה קושי משמעותי בהצבתו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה.

באיזון בין מכלול השיקולים מצאתי כי העונש הראוי שיש להטיל על הנאשם, בהתחשב במתחם אותו הציגו הצדדים בהסדר הטיעון, הינו כזה הקרוב לרף העליון של המתחם כאשר בכל הנוגע למצבו הכלכלי של הנאשם ונסיבותיו האישיות ראיתי שיהיה זה נכון לקחת את הדברים בחשבון במסגרת הקנס שייקבע על ידי בית המשפט.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך חמישה חודשים ואולם הנאשם ירצה עונש זה בדרך של עבודות שירות, הנאשם ירצה את עבודות השירות לפי האמור בחוות דעת הממונה מיום 17.10.17.

עמוד 4

2. מאסר בן 7 חודשים, ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בתוך 3 שנים מהיום.
3. מאסר בן חמישה חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע לפי חוק העונשין התשל"ז-1977, בתוך 3 שנים מהיום.
4. קנס בסך 2000 ₪, הקנס ישולם בשני תשלומים שווים וזאת החל מיום 01.01.18.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי

ניתן בזאת צו כללי למוצגים

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ח, 10 דצמבר 2017, בנוכחות הצדדים.